

Ungdomsgarantiordningen skal på forskellige niveauer sætte ind til fordel for begge de nævnte grupper.

Alle *unge, der forlader skolen* tilbydes allerede inden skoleafgang og i to år herefter en individuel uddannelses- og erhvervsvejledning. Denne vejledning er afgørende for opfyldelsen af målsætningen om, at alle unge, der forlader folkeskolen, skal kunne tilbydes en uddannelsesplads.

For de unge, for hvem vejledningsfasen ikke resulterer i beskæftigelse eller placering i en uddannelsesplads, er ungdomsgarantien fortsat i kraft, og de skal have et garantitilbud. Dette garantitilbud kan enten ligge i umiddelbar forlængelse af vejledningsfasen, eller man kan give de unge en vis tid til selv at gøre en indsats, således at en pligt for det offentlige til at skaffe et uddannelses- eller beskæftigelsestilbud først indtræder efter en vis akkumuleret ledighed, enten som uddannelses- eller arbejdssøgende.

For at målrette indsatsen mod den vanskeligst stillede gruppe bør *andre unge* omfattes af garantiordningen, når de kan dokumentere at have haft en vis samlet ledighed inden for en given periode – eksempelvis 12 måneders akkumuleret ledighed inden for de sidste 15 måneder. Dog kan det specielt ved starten af ordningen blive nødvendigt med en mere restriktiv regel.

Inden for garantiens rammer skal der kunne tilbydes vejledning ved afslutning af en erhvervsuddannelse, ved afbrydelse af en sådan eller ved arbejdsløshed til alle unge.

Endvidere skal der kunne gøres en særlig indsats for at skaffe unge med en kompetencegivende uddannelse erhvervs erfaring gennem beskæftigelse i forlængelse af uddannelsen.

2. Personkreds

Ungdomsgarantien skal i princippet omfatte alle unge. Det gælder såvel unge, der forlader skolen, som unge der har gået en vis tid ledige.

Ledighedskriteriet kan udformes således at den unge *kan* gives et tilbud efter korterevarende ledighed og *skal* gives et tilbud efter en længere ledighedsperiode.

Alle unge behøver dog ikke at få et tilbud på samme tid. Placeringstilbud kan således næppe udstrækkes til alle ledige unge uden hensyn til ledighedens varighed uden risiko for at sprænge rammerne for en landsdækkende ungdomsgaranti.

Den internationale afgrænsning af personkredsen er unge op til 25 år, og det er også denne af-

grænsning der er anvendt i de igangværende ungdomsgarantiforsøg.

Udgangspunktet bør være at man i hvert fald fra starten skal undgå en for ambitiøs afgrænsning af personkredsen.

Regeringens målsætning er på længere sigt at dække hele denne personkreds, men det kan overvejes at iværksætte ungdomsgarantien i flere tempi.

3. Garantitilbuddene

Garantitilbuddet skal først og fremmest være et uddannelsestilbud, der ligger så tæt op ad den unges eget ønske som muligt.

Det primære sigte er at få de unge, der opfanges af ungdomsgarantiens sikkerhedsnet, i gang med en kompetencegivende uddannelse. For de helt unge bør sigtet være en egentlig erhvervsuddannelse.

Såfremt den unge ikke ønsker at påbegynde en længerevarende kompetencegivende uddannelse, skal der være mulighed for en kortere kompetencegivende uddannelse – f. eks. et kursus ved specialarbejderuddannelserne.

I visse tilfælde vil selv en kortvarig uddannelse sætte den unge i stand til at få et job og dermed klare sig selv. I andre tilfælde vil det være hensigtsmæssigt af hensyn til den unge, at et kort uddannelsestilbud suppleres med et beskæftigelsestilbud. Beskæftigelsestilbuddet skal gives i naturlig sammenhæng med uddannelsestilbuddet og skal først og fremmest søges fremskaffet i den private sektor.

Garantitilbuddene kan herefter opstilles i prioriteret rækkefølge:

- Kompetencegivende erhvervsuddannelse, der ligger så tæt op ad den unges ønske som muligt,
- kortere kompetencegivende uddannelsestilbud i kombination med et beskæftigelsestilbud så vidt muligt fra den private sektor,
- foranstaltninger der motiverer til uddannelse f. eks. de kombinerede undervisnings- og produktionsprogrammer,
- beskæftigelsestilbud fra den private sektor,
- beskæftigelsestilbud fra den offentlige sektor.

Kravene til et tilstrækkeligt antal uddannelses- og beskæftigelsestilbud forøges med garantiens omfang, og opfyldelsen af kravene har indflydelse på garantiens faktiske indhold herunder den ovenfor skitserede prioritering mellem uddannelses- og beskæftigelsestilbud. Hvis der foreligger en tilstrækkelig kapacitet kan man anvende denne prio-